

Neubauer Ignác

Ez a kép is az útlevelembe készült, 2003-ban Ungváron. 1946-ban fölvettek egy szabóságba tanoncnak. Mivel én voltam az egyetlen férfi a családban, tudtam, hogy gondoskodnom kell anyámról és a húgomról. Lehet, hogy ez ösztökélt gyors tanulásra, két év elteltével jó férfiszabó vált belőlem. Akkoriban gyakorlatilag lehetetlen volt készruhát venni. Szövetet viszont lehetett kapni. Ezért az emberek a szabónál varratták a ruhájukat. Elsősorban felsőruházattal foglalkoztam, de a férfiöltönyeim is jól sikerültek. Szinte a teljes városi és járási elöljáróság a megrendelőm volt. A fizetésem felül az ügyfeleim borralalót is adtak, vagy olyan árucikkkel láttak el, amelyeket akkoriban nagyon nehéz volt beszerezni. Csak 1988-ban mentem nyugdíjba. Amikor a Szovjetunió széthullása után Ukrajna független állam lett, azt hittem, jobbra fordul az életünk. Hiszen Ukrajna gazdag ország, termékeny a földje, sok ásványkincssel rendelkezik. A tartalékok jelentősek, csak

jól kell tudni gazdálkodni velük. Egyelőre azonban nem látom a várt javulást. Anyagi szempontból nehéz az élet, még a szovjet időkhöz képest is. Összeszorul a szívem, amikor idős asszonyokat látok a kukákban turkálni, hátha találnak valami ehetőt. Nekünk, zsidóknak nagy szerencse, hogy a Kárpátalján 1999-ben létrehozott Heszed támogat minket. Nagy segítséget jelent. Az idősebbek étkeztetését a Heszed étkezdéjében szervezték meg, a járóképteleneknek pedig házhoz viszik a meleg ebédet. Élelmiszer- és ruhacsomagokkal segítenek minket. Engem is többször hívtak a Heszed étkezdéjébe, de én jobban szeretek magamnak főzni, a saját szájam íze szerint. Nem dicsekvésnek szánom, de sok háziasszony tőlem kérdezi meg, hogy mit hogyan kell elkészíteni, különösen a hagyományos zsidó konyha ételeit ismerem jól. A lányom családja is szereti a főztőmet. Beteg ember vagyok, két infarktuson estem át, volt néhány komoly műtétem. A Heszed segít megvenni az orvosságaimat, és orvosi felügyeletet is biztosít. Amikor a feleségem betegeskedett, akkor is sokat segített a Heszed. Ápolót küldtek hozzá, megkaptuk a szükséges gyógyszereket. Ljubov 2003-ban halt meg. A Heszed segített eltemetni. Az ungvári városi temető zsidó részén temettük el, zsidó szertartás szerint. A szertartást az ungvári rabbi vezette. A Heszed nem csak anyagi segítséget nyújt, hanem nagyon sokat tesz a zsidóság kárpátaljai újjáélesztéséért. Vannak szakkörök, ahol héberül lehet tanulni, a zsidó vallással, hagyományokkal, történelemmel lehet megismerkedni. A gyerekektől az aggastyánokig bárki részt vehet a foglalkozásokon. Az unokám is oda jár, emellett tagja a Heszed zsidó ifjúsági klubjának. Vannak idegen nyelvi szakkörök, irodalmi részleg, kórus és táncstúdió. Az öregeknek pedig létrehoztak egy klubot. Bárki bemehet, és egy kávé vagy egy tea mellett elbeszélgethet az ismerőseivel, zenét hallgathat, megnézhet egy filmet. Ez nagyon fontos dolog, hiszen az öregek jobban szenvednek a magánytól, mint a betegségtől. Ezenkívül Ungváron már jó néhány éve működik a zsidó hitközség, és már csaknem nyolc éve annak, hogy én vagyok a zsinagóga elöljárója. Jól ismerem a zsidó életet, így tudok segíteni azoknak, akik csak most térnek vissza elődeik vallásához. Hetente négyszer járunk zsinagógába, az emberek már hozzászoktak. Végre van rabbink is, ami nagy könnyebbséget jelent. Az is örömmel tölt el, hogy egyre több fiatal jár zsinagógába. Ukrajnában most is jelen van az antiszemitizmus. Igaz, csak a hétköznapi szintjén, nem az állami életben, de mindenesetre nem sikerült megszabadulni tőle. A nyílt antiszemitizmus ellen a bíróságok, az állami szervek segítségével lehet küzdeni, de amikor egy fiatalember meglát az utcán, és 'Heil Hitler' kiáltással fordul feléd, az azt jelenti, hogy a fasizmus nem pusztult el, és újjáéledhet Ukrajnában. Mindannyiunknak szembe kell fordulnunk vele, ha azt akarjuk, hogy azok a szörnyűségek, amiket a fasizmus miatt szenvedtünk el saját életünkben, soha ne ismétlődhessenek meg.